

Justitsministeren (Steincke): Jeg udbeder mig efter Sagens Karakter den højt-ærede Formands Tilladelse til forskellige Citater. (*Afbrydelse: Højere!*). Jeg skal nok tale tilstrækkeligt højt. Den stillede Forespørgsel, som vi nu har hørt nærmere begrundet, kom mig lige saa overraskende, som den synes at være kommet Offentligheden i det hele. Det er mig ganske ufatteligt, at de politimæssige Afhøringer for langt over to Maaneder siden, oven i Købet i den Sag, der i hele Pressen har vakt en saadan Opsigt, ikke for længst er blevet bekendt, i hvert Fald gennem Pressen, som dog ellers har været saa flink til at udnytte Sensationer, og som ingenlunde i øvrigt har sparet sig med Hensyn til Sehested-Sagen. Men dette er altsaa ikke sket, og jeg maa for en Gangs Skyld tilføje: desværre, thi var det sket, vilde jeg for længst have undersøgt en Sag af denne Karakter og derfor have været stillet; som man dog i Regelen er ved Forespørgsler, nemlig saaledes, at selve Sagens Genstand er en bekendt, og at der i Forvejen foreligger en hel Del Materiale, som blot skal gennemgaaes og tilrettelægges, før man er i Stand til fra denne Talerstol at gøre Rede for Emnet. Men i dette Tilfælde har der ikke for Justitsministeren eller i Justitsministeriet for blot een Uge siden, da Forespørgselen blev stillet, foreligget det aller- ringeste Materiale til dens Besvarelse. Enhver Oplysning, som jeg skulde bruge hertil, har jeg maattet indhente i Form af hurtigt indkrævede og vurderede Erklæringer fra de forskellige Tjenestemænd. Dette Faktum har jo ikke lettet Besvarelsen, og paa den anden Side var saavel Offentligheden, den høje Rigsdag og ikke mindst Justitsministeren selv interesseret i at faa denne Sag belyst og en Forespørgsel af denne Art besvaret saa hurtigt, det overhovedet kunde ske. Og at det er gaaet hurtigt, fremgaar af, at Justitsministeriet først i Forgaars Eftermiddags modtog Rigsadvokatens Svar med de forskellige Erklæringer bilagt. Alligevel anser jeg Sagen for saa vidt oplyst, at der ikke er nogen Grund til at udskyde en Besvarelse, som under alle Omstændigheder alligevel skal afgives om en 3—4 Dage, thi paa saa kort Tid kunde jeg alligevel ikke regne med at kunne naa til større Klarhed end i Øjeblikket. — Jeg

beklager, at Sagen har maattet fremskyndes saaledes, at jeg først i Formiddags er blevet færdig med mit Indlæg, der jo rummer adskillige Citater, som jeg altsaa desværre ikke har kunnet tilstille Pressens Repræsentanter, hvad jeg plejer at gøre i slige Tilfælde.

Jeg skal i øvrigt svare den ærede Ordfører saaledes:

Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg er bekendt med, at Doms mændene i Underretts-sagen: Anklagemyndigheden mod Hofjægermester Sehested forud for Udøvelsen af deres Dommerhverv har været underkastet politimæssig Afhøring om deres politiske Sindelag, kan jeg altsaa besvare med, at jeg selvfølgelig ikke har været bekendt hermed, idet jeg i saa Fald straks havde grebet ind. Som sagt, jeg er først kommet til Kundskab om Sagen gennem selve Forespørgselen for en Uge siden. Da jeg læste den, fandt jeg det utroligt, at noget saadant skulde være sket, og nu, da jeg ved, at det er sket, kan jeg kun sige, at Fremgangsmaaden er ganske utilstedelig, og at den under ingen Omstændigheder maa gentage sig.

Da jeg var blevet bekendt med Sagen, indhentede jeg straks gennem Rigsadvokaten en Redegørelse fra alle de Tjenestemænd, der har haft noget som helst med Sagen at gøre. Paa Grundlag af disse Redegørelser kan jeg oplyse følgende om, hvad der faktisk er passeret, samt om Embedsmændenes Motivering for deres forskellige Handlinger:

Den 6. Januar 1938 blev der meddelt Statsadvokaten i Aalborg, Hr. Svénné Schmidt, Sygeorlov i en Maaned. Sagen mod Hofjægermester Sehested var da berammet til Foretagelse en Uge efter, den 13. Januar, og Rigsadvokaten anmodede paa egne Vegne og uden nogen Indblanding fra min Side, saaledes som man ogsaa offentligt har paastaaet, Statsadvokaten for Fyn, V. B. Thomsen, om at overtage Sagen. Statsadvokat Thomsen kendte til dette Øjeblik intet som helst nærmere til Sagen mod Sehested, og det maa erkendes, at det var en meget vanskelig Opgave, der blev paalagt ham, med saa kort Varsel at sætte sig ind i og procedere denne meget omfattende Sag, som ganske vist til Gengæld ingen synes at have særlig Tilbøjelighed til at begrænse.